

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 200/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Скијалиште Бесна кобила“ Врање - у ликвидацији, са седиштем у Врању, ради исплате зараде, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници већа одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници стварно и месно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је дана 09.11.2017. године поднео тужбу, ради исплате потраживања из радног односа.

Решењем П1 1397/17 од 16.01.2018. године Основни суд у Врању се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења спис је доставио Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност, па је списе, уз пропратни акт П 15/2020 од 28.05.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности, указујући да се у конкретном случају ради о спору између тужиоца – физичког лица и туженог – правног лица у ликвидацији, ради исплате зараде, да предметни спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, а чињеница да је тужени у поступку ликвидације није основ за заснивање надлежности Привредног суда у Лесковцу.

Решавајући настали сукоб у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Врању.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 4. прописано је да привредни суд у првом степену суди поводом судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији, ради исплате зараде, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. У конкретном случају, реч је о грађанско-правном спору, где је тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и за заснивање надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације.

Стога је за поступање у предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић